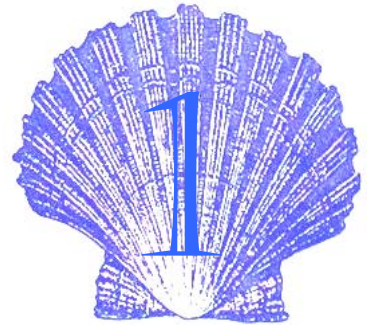
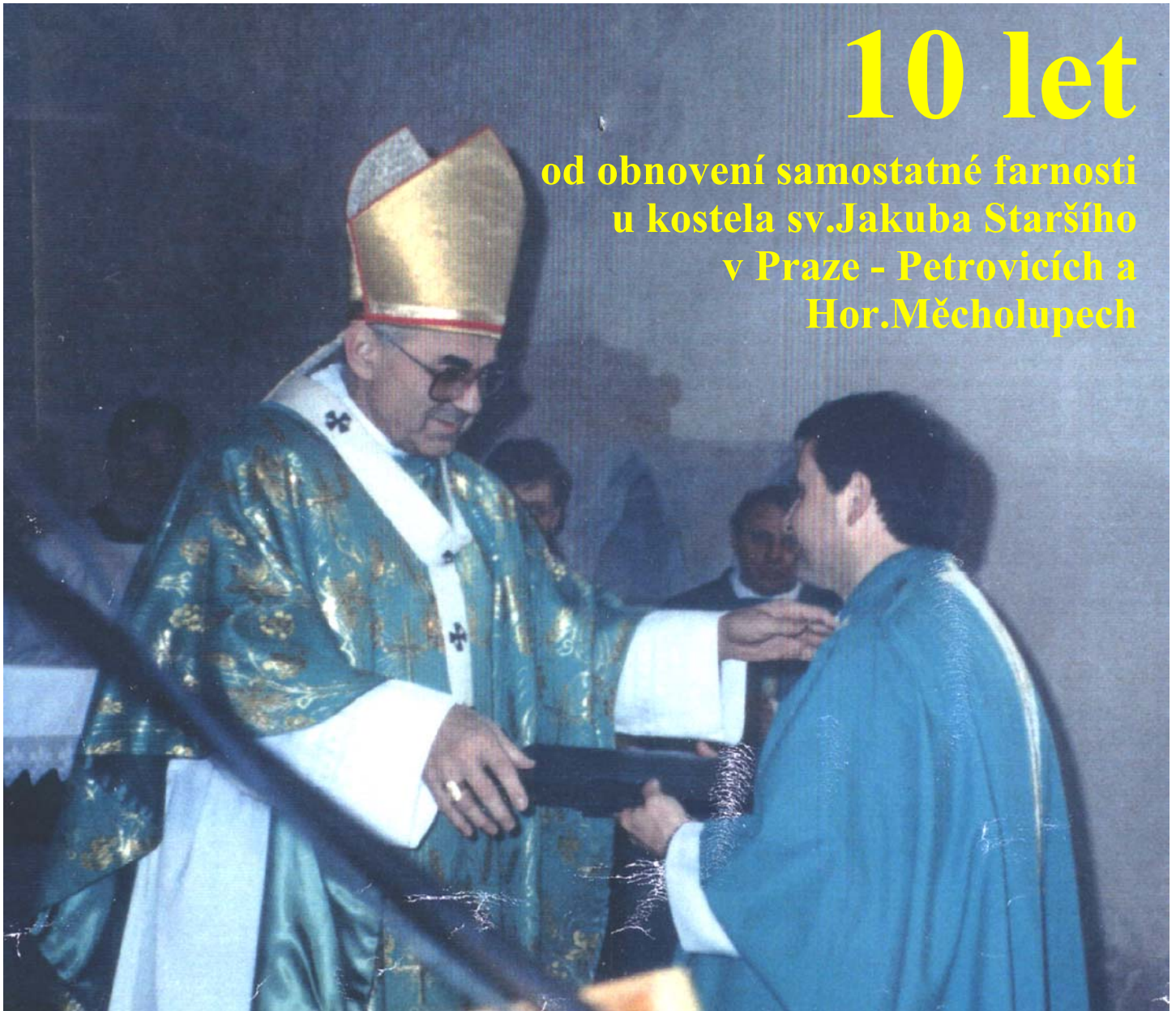

LASTURA

Zpravodaj Římskokatolické farnosti u kostela sv. Jakuba Staršího,
Praha 10 - Petrovice

10 let

od obnovení samostatné farnosti
u kostela sv. Jakuba Staršího
v Praze - Petrovicích a
Hor. Měcholucech

14. leden 1996 : P. Romuald Brudnowski přebírá z rukou pana kardinála dekret o obnovení samostatné farnosti při kostele sv. Jakuba Staršího v Petrovicích a o svém ustanovení prvofarářem této farnosti.

O relativitě času

K desátému výročí obnovení naší farnosti

10 let – je to málo nebo hodně ? Čas je pojem relativní, jak filozofují pánové Werich a Horníček ve své slavné předscéně. A je tomu bezesporu tak i v případě oněch 10 let od obnovení samostatné existence naší farnosti.

Vlastně nám to připadá jako včera, když 14.ledna 1996 P.Romuald Brudnowski přebíral dekret o ustanovení z rukou pana kardinála Vlka. I nahlíženo z perspektivy dějin církve a třeba i historie našeho farního kostela se jedná pouze o nepatrný zlomeček. Když se ale rozpomeneme, co se všechno od té doby podařilo vykonat, kolik se tady vystříдалo duchovních správců, kolik z nás se už odebralo na věčnost a naopak kolik zase přibylo dětí a jak ty tehdejší už strašně moc vyrostly, tak zjišťujeme, jak moc jsme za to desetiletí byli obohaceni.

Proto si přejme a mysleme na to i ve svých modlitbách, abychom dar tohoto společenství v dalších letech nepromarnili a dále jej rozvíjeli a naplňovali. A k tomu by také měly směřovat naše příští skutky.

At' Pán našemu snažení žehná!

MN

MF DNES - 16. LEDNA. 1996

Kardinál ustavil další farnost

Petrovice (ČTK) - Kardinál Miloslav Vlk ustavil novou římskokatolickou farnost pro obyvatele sídliště Petrovice a Horní Měcholupy v patnáctém obvodu. Mluvčí České biskupské konference Miloslav Fiala uvedl, že novou farnost arcibiskup vyhlásil v neděli 14. ledna při bohoslužbě v chrámu svatého Jakuba v Petrovicích.

Duchovním správcem farnosti se stal polský kněz Romuald Brudnowski.

Obnovení farnosti věnovala pozornost jak lokální (Petrovický zpravodaj), tak i celostátní média.

*Nechyběli ani zástupci obou obcí:
petrovický starosta tehdejší – pan
Kňourek- i současný – pan
Semecký a starosta Horních
Měcholup a nyní i senátor – pan
Nádvorník.*

Pan vikář P.Vladimír Rudolf přispěchal nejen s povzbudivými slovy, ale i s významným finančním příspěvkem „do začátků“

Vydařilo se i
společensko-zábavní
odpoledne v Institutu
Eda Robertse.
Spokojené byly
hlavně děti. Měly pro
sebe celou hernu

foto: J.Plaček a M.Nedoma

První dětské krůčky i nemoci

Hned nulté číslo Lastury nám dalo vrchovatou měrou okusit slasti i strasti redakční práce. Sice přesně nechápeme odkud se vzali a jak se vůbec o existenci našeho zpravodaje takhle rychle dozvěděli, prostě tu najednou byli a hned se pilně dali do práce. Kdo? No přece šotci – věrní průvodci všech redaktorů, reportérů a pisálků obecně. A to naše amatérské snažení jim připravilo přímo hody. A tak nám např. hned zkraje schovali správný font z titulku časopisu, tu zase přestěhovali většinu neslabičných předložek na konce řádků či titulek odstavce na konec stránky. A samozřejmě to zaonačili tak, abychom na to přišli, až když už byla většina nákladu „venku z rotačky“ a už s tím nešlo nic dělat. V tom jsou tedy tito cizopasníci přímo mistři. Ještě, že se nám před nimi podařilo zachránit aspoň správnost uváděných dat. Lasturka je prostě ještě mladičká a tak si musí prostonat nějakou tu obvyklou dětskou nemoc.

*Jeden
z šotků
přistížených
v Lastuře*

Za všechny uvedené i nezmíněné nedostatky se omlouváme a děkujeme všem čtenářům za jejich trpělivost a toleranci. A slibujeme, že se pustíme s ještě větší vervou do boje s těmi zlomyslníky, aby ty chybičky stále ubývaly. Protože však šotků se tady zatím pořád hemží citelně více než pracovníků Lastury, tak nezbyvá než opět volat „do zbraně“ a mobilizovat posily. Více v dalším obsahu tohoto čísla.

MN

...a ještě tak trochu Odpovědná...

(a to na dotazy už došlé i na ty, které zatím pouze předpokládáme)

Toto číslo nemohlo být nepoznamenáno připomínkou jubilea naší farnosti, čemuž jsme přizpůsobili jak obsah tak i rozsah čísla. Bohužel se nepodařil původní záměr opatřit toto číslo i barevnou obálkou a tím mu dát charakter i jakési „dárkové pamětní publikace“. Příslušná technika se však zrovna rozhodla vybrat si čas na opravu a tak si barviček užijí pouze naši mailoví abonenti.

Omluvit se musíme částečně i za kvalitu použitých archívních obrazových materiálů, neboť redakce zatím nedisponuje skenerem na průhledné předlohy (což je zároveň i výzva pro další případné pomocníky, či majitele takového zařízení), a tak se musely kopírovat již značně „ojeté“ papírové předlohy.

Tématem farnosti a její historie se ovšem hodláme zabývat i v dalších číslech, tak jak to dovolí rozsah Lastury. Začínáme už v tomto vydání a to seriálem rozhovorů se zajímavými lidmi z naší farnosti. Chystáme též profily minulých duchovních správců a stranou ani nezůstanou zajímavosti a historie našeho kostela ani celého teritoria naší farnosti a jejího okolí.

A tím se také dostáváme k dalšímu z došlých dotazů, který se týká vymezení hranic území naší farnosti. Dle dostupných zdrojů je území naší farnosti totožné s katastry městských částí Praha – Petrovice a Horní Měcholupy. Podrobnější „zaměření“ tohoto prostoru (včetně mapy) by asi mohly poskytnout příslušné místní úřady, ale jak už bylo naznačeno, zabývat se tím budeme i v některém z příštích čísel zpravodaje.

Některým čtenářům možná také dlužíme vysvětlení, proč jsme se v minulém čísle tolik zaobírali Lasturou a lasturami vůbec a méně už vlastní farností. Nebylo to určitě proto, že by nám nějakí mlži byli bližší než problematika farnosti, ale Lastura je nová záležitost a nemohla sem spadnout jen tak z ničeho nic. Považovali jsem tedy za potřebné ji hned na startu patřičně představit a aspoň obrysově vymežit její náplň a „ideový“ náboj. A hlavně: Lastura je zpravodaj a tedy musí především „držet prst na tepu doby“ a psát o tom, co se děje a co se chystá. A až v druhé sledu (ve „zbylém“ prostoru) se může věnovat historii a dalším disciplínám, kterým mnohem lépe vyhovují jiné typy dostupných publikací.

Takže čtěte, čtěte, čtěte! A také pište, pište, pište!

Těšíme se na osobní setkání s Vámi na oslavách jubilea farnosti 🏰 i na to zprostředkované nad stránkami Lastury.

redakce

P.S.: Je docela příznačné, že tento „editorial“ dokončujeme v pátek třináctého a svátek má navíc Edita :-D

Petrovická tříkrálová sbírka

Stalo se již dobrou tradicí, že začátek ledna se nese ve znamení "Tříkrálové sbírky". I naše farnost se do této sbírky mohla díky ochotným lidem zapojit, za což jim patří velký dík a "Pánbůh zaplat".

O tom, jak se koledovalo i kolik se našim koledníkům podařilo nasbírat, se dočtete v příštím čísle Lastury.

Eva Šilerová

KDO JE KDO aneb ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ

*Než si udělal čas, abychom si spolu po mši svaté mohli trochu popovídat, musel udělat spoustu věcí - uklidit kalich, obětní misku, konvičky, liturgické knihy, jít zamknout kůr, postarat se o svíce,...atd. Kdo? No přece místní dobrovolný kostelník **Jan Roškota**, kterému málokdo řekne jinak, než „Honzík“. Možná Vás zajímá, proč jsem si pro 1. číslo Lastury k rozhovoru pozvala zrovna jeho a ne třeba o. Františka. Důvody to má dva. Prvním je ten, že patří mezi těch několik, které zná (aspoň od vidění) úplně každý náš farník. Druhým je ten, že tu mezi námi už dlouho nepobude, protože se v březnu chystá pryč...*

Mohl bys nejdřív říct něco o sobě?

Jsem Jan Roškota mladší, jelikož otec je taky Jan a je mi 28 let.

Teď v březnu mi bude 29. Jsem Pražák - narodil jsem se v Praze. Mám starší 31letou sestru - vdanou. Pocházím z „nevěřící“ rodiny, jsem konvertita.

V kolika letech jsi konvertoval?

V patnácti.

A co tě k tomu přimělo?

Abych to tak nějak zúžil....Pán si mě přivedl skrze varhanní hudbu, kterou mám rád a na kterou jsem chodil do chrámu sv. Jakuba na Starém Městě. No a cestou z jednoho z těch koncertů jsem se zastavil u františkánů v klášteře a zazvonil jsem na pátera, jestli bych mohl chodit na náboženství, a pak následovaly už takové ty věci jako katechumenát, křest a biřmování.

A proč jsi zabrousil k františkánům - předpokládám k Panně Marii Sněžné...

Ano, tam.

...když jsi byl u minoritů u sv. Jakuba?

To mně nějak nenapadlo. To přišlo cestou. Ale proč, nevím. To je spíš asi taky nějaké Boží řízení.

Co děláš jako zaměstnání?

Vystudoval jsem Střední zdravotnickou školu, obor všeobecná zdravotní sestra, pak jsem dělal Vyšší zdravotnickou školu, obor sestra intenzivní péče, no a po civilní službě ve zdravotnictví jsem nastoupil k Záchrané službě jako sestra na voze linky 155 a tam jsem zůstal do dnes.

A proč jako sestra, když jsi spíš bratr :-)?

Protože ve školství neznají oficiálně titul bratr, všichni ženského i mužského pohlaví jsou bráni jako zdravotní sestra.

Kolik je vás tam jako bratří?

Bratří? Tak na Záchrané službě asi kolem stopadesáti.

Kde v Praze pracuješ?

Jsem teď na výjezdovém stanovišti v Praze 5 - Jinonicích.

V brzké době budeš nastupovat, pokud vím, k Milosrdným bratřím. Můžeš o tom něco říct?

Dá-li Pán, měl bych nastoupit jako kandidát do řádu Milosrdných bratří. Je to hospitální řád. Celý oficiální název je Hospitální řád sv. Jana z Boha. Poprvé jsem se s nimi setkal asi před pěti lety. Četl jsem si knížečku, kde je takový přehled jednotlivých řeholních řádů a kongregací, a tam jsem našel jediný špitální řád, který je tady v Čechách. Špitální je vlastně takový, jehož téměř jediným posláním je služba Bohu skrze péči o nemocné a trpící, což je mi nejbližší. Jednou jsem jim napsal, oni odpověděli, že je nejlíp poznám, když se tam přijedu podívat. Tak jsem je pak poznal i osobně a od těch dob jsem tam jezdil i vypomáhat, blíž se seznamovat s řádem jeho spiritualitou a náplní, a nakonec to vykryštovalo v to, že jsem cítil povolání právě tam,... že si mě Bůh volá .

*Joao Cidade Duarte (1495-1550)
(španělsky Juan Ciudad)
sv. Jan z Boha*

Říkal jsi, že k nim nějakou dobu už jezdíš. Jak dlouho?

Těch pět let.

Použil jsi slovo „kandidát“. Laici, kteří tuto terminologii moc neznají, nemusí vědět, oč jde...

Kandidát, to je takový zájemce o řád, který už nastupuje přímo do řádového domu, aby se úplně seznámil s veškerým zázemím, s denním životem v klášteře , se společenstvím bratří, jež komunitu tvoří , s modlitbou a se základy řeholního života. Je to vlastně to, co předchází noviciátu.

Co je to noviciát?

To je přípravné období, kdy ten dotyčný kandidát rozpoznává, jestli to povolání je opravdové a upřímné a jestli to jeho povolání je přímo v tom řádu, kam přišel.

Budeš kandidaturu i noviciát dělat tady u nás v Čechách?

Tak ta kandidatura je zhruba půlroční a je tady v Čechách v místě, kde sídlí Milosrdní bratři, což teda vlastně není v Čechách, ale na Moravě v Brně. Oni působí jenom v Brně a v Letovicích, protože jich není mnoho. Noviciát je takzvaný internacionální, protože jsou tam shromážděni kandidáti z různých zemí. Začíná v Rakousku v Štýrském Hradci neboli v Grazu a je dvouletý. Po něm nastupuje takzvaný scholastikát. Ten je v Německu a je roční.

A co je to scholastikát?

To je další období formace - jak duchovní, tak lidské a hlavně profesionální. Tam se člověk rozhoduje, čemu by se v řádu věnoval, protože tam můžou být lékaři, magistři farmacie, zdravotní „bratři“, ošetřovatelé,.....Řád je laický,

kněžská služba u nich slouží pouze jenom pro potřeby nemocných a spiritualitu řehole.

A co tebe láká?

Láká? Vždycky jsem se rád věnoval liturgii, a pokud to bude přání Toho nahoře, tak jsem cítil nějak povolání být služebníkem oltáře, ale přímo pro nemocné. Pokud to bude i v intencích představených, rád bych studoval bohosloví.

V našem kostele děláš kostelníka. Co to všechno obnáší?

Já nejsem oficiálně zvolený do funkce kostelníka. Staral jsem se prostě jenom o sakristii a o to, co se děje uvnitř kostela, na zbytek mně nezbyval čas. Takže takové ty okolní práce a práce na faře, to si spíš zajišťoval kněz vždycky sám. Já jsem tady dělal vždycky jenom to, co vyplynulo z potřeby provozu kostela a bohoslužeb.

Z hlediska toho, že věřící většinou vůbec neví, co všechno je potřeba udělat, tak bych byla moc ráda, kdybys aspoň něco z toho vyjmenoval.

Co je náplní kostelníka? Tak to bych řekl německy: Mädchen für alles - děvče pro všechno. Protože tady je potřeba veliká. Kolikrát nepříjde dostatečný počet ministrantů, ve všední dny nepříjde třeba nikdo. Správný kostelník by si měl dostatečnou dobu předem připravit kostel na bohoslužbu, připravit texty pro kněze a připravit i veškeré liturgické pomůcky. Kněz by sice taky měl znát, jak co probíhá, ale od toho má toho dotyčného - ministranta nebo kostelníka, který si to nastuduje a tou liturgií ho vlastně provází. Třeba co se týká obřadů Velikonoc, to by kněz neměl mít nějak zevrubně nastudováno, kde otočit stránku v misálu a kam se postavit a podobně, na to by měl mít právě ceremonáře - a to je úkolem ministrantů i kostelníka.

A kde jsi na to sbíral vědomosti ty? Že by studiem knih?

Tak já, kromě nedělních povinností, chodívám už asi sedm let i k strahovským premonstrátům. Jejich liturgie je očištěná od nešvarů, které se objevují v Čechách. Tak bych spíš řekl, že jsem to tam okoukal, než že bych se tomu nějak věnoval studiem. Jsou různé knihy, ale jsou spíš zaměřené na hlubší význam a podstatu liturgie, specifikované to v nich nějak nebylo. Hodně se toho mění, např. různé postoje při mši...

Zmínil jsi, že máš rád varhanní hudbu. Máš nějaký jiný koníček kromě, jak předpokládám, častého poslechu „varhanních“ CD?

Koníček? To asi ne.

Nemáš nic, co by tě bavilo?

Jediný takový vypustný ventil a relaxaci - to mám opravdu ty varhany. Asi není den, že bych si neposlechl něco ze své sbírky.

Nějakou knížku nebo něco takového...

Knížek mám rozečtených mraky! Hodně se ke knížkám vracím. Mám takový nešvar, že si do nich někdy i zaškrtávám, takže knížky moc půjčovat nemůžu.

Ale spíš mě zajímají z oblastí teologických disciplín, a to veškeré náboženské vědy od fundamentální teologie přes morální teologii k dogmatice.

Takže je to taková předpříprava na to kněžství?

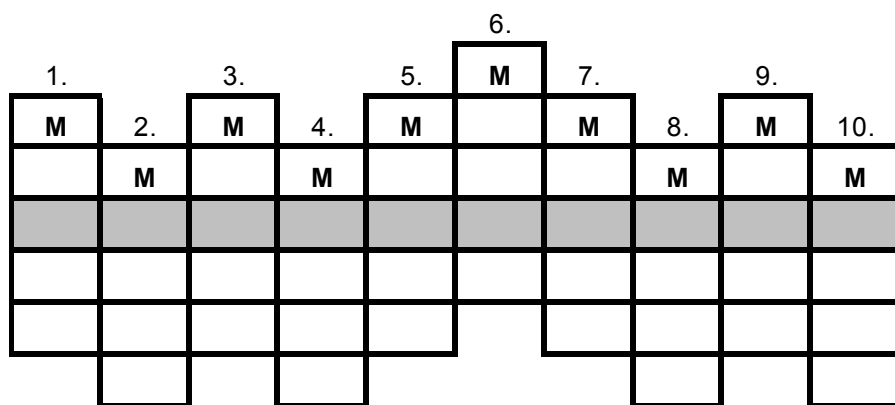
To ne, to studium pak je intenzivnější. Já si jen vybírám to, co mě zajímá.

Díky za rozhovor.

Monika Riedlbauchová
(foto J.Němcová a L.Jiřík)

Každý řád má své vlastní řádové heslo. Zajímá Vás, jakým heslem se řídí činnost Milosrdných bratří? Pak tedy neváhejte a pusťte se do luštění našich křížovek! V první křížovce je ukryta latinská podoba tohoto hesla, ve druhé český překlad:

Pomůcky: Ráo, peso, or, di, ama	Oplocení	Stát Latinské Ameriky	Postava z Kapitána Korkorána	Římsky 900	Nula	Radioloká- tor	Kořen slovesa "prodat"	Pláč nemluvněte	Špek
TAJENKA I.									
Naříkám					Zn.čerpací stanice Ryba(moř.)				
Barvivo na vejce				Tázací zájmeno Římsky 45				Spojka TAJENKA II.	
Hlas trubky			Mužské jméno Angl. "nebo"						
 Americká měna Prázdná							Italsky "z" Finanční podpora		
Evropan				Říms. 500 Spolk.země Německa		Mužské jméno Vlastní			
Obyvatel Irska			Ženské jm. Oslovení zetě						
Římsky 100		Zavát (zastarale) Muž							Druh papouška
 Chils.měna Dětský pozdrav						Italsky "miluje"			
Oslovení Pátka						Anglicky "auto"			
Záporně nabitý ion						Ženské jméno (8.4.)			

1. Rodič
2. Velká obec
3. Jméno o. Fr. Převrátla
4. Gladiol
5. Balzamovaná mrtvola
6. Tmavá oblaka
7. Barva
8. Moudrý muž
9. Malá moucha
10. Kuchyňská nádoba

(křížovky sestavila Monika Riedlbauchová)

Co se všechno ve farnosti děje:

- náboženská výchova dětí - v pondělí a ve středu na faře, ve škole a v bytě - přihlašování u o.Františka
- Maminec - setkání maminek s dětmi - středy dopoledne - zatím vždy na faře
- setkání starších věkem, i když mladých duchem - 3.čtvrtek v měsíci v 16.30hod. - na faře
- hovory o víře, nad Katechismem katolické církve - každý 2. a 4. pátek v měsíci po mši sv.
- veřejná setkání nad zajímavými tématy souvisejícími s křesťanstvím - každý 3.pátek v měsíci od 19.30 hod.
- setkání mládeže - ve čtvrtek po mši sv. na faře, s nácvikem zpěvu, hry apod.
- Mariina legie - v úterý po mši sv. na faře
(internetové stránky petrovického prezidia Panna Maria Ochránitelka najdete na <http://www.legiepetrovice.wz.cz>)
- agapé - každou 3.neděli - neformální setkání po druhé mši sv.- na faře nebo okolo ní (15.1. výjimečně agapé nebude).
- od 22.2. – každou středu 18.30 mše sv. a následně setkání duchovní obnovy farnosti a přípravy k přijetí svátosti biřmování

Pravidelné bohoslužby:

Neděle: 9.00 a 10.30 hod.

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota: 18.00 hod.

Výstav Nejsvětější svátosti - každý čtvrtek a každý 1.pátek- po mši sv., do 19.30 hod.

Příležitost k svátosti smíření - přede mší svatou, při adoraci a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky

POZVÁNÍ K ÚČASTI NA FARNÍ DUCHOVNÍ OBNOVĚ

Po našem informativním setkání 11.ledna (v předvečer 10.výročí založení farnosti!) prosím všechny zájemce o přípravu k přijetí svátosti biřmování a k její obnově, aby se mi osobně p ř i h l á s i l i. Dolní věková hranice účastníků bude 16, možná 15 let. Podmínkou je ochota pravidelně se účastnit středečního večerního programu, nejlépe již ode mše sv.(začátky 18.30). Po ní, asi od 19.00, budou části vyhrazené již jen účastníkům duchovní obnovy: společná modlitba a katecheze v kostele, sdílení ve skupinkách usazených na různých místech, závěrečná modlitba okolo 21.00. Další podmínkou je ochota každý den věnovat chvíli osobnímu rozjímání navrženého krátkého úryvku z Písma svatého a modlitbě.

P r v n í s e t k á n í bude 22.února 2006, na svátek Stolce sv.Petra - Skály Církve, poslední (šestnácté) setkání ve středu po Božím hodě svatodušním, 7.června 2006. Vrcholem bude biřmování a obnova biřmování v sobotu 10.června 2006 při mši sv. od 18.00 s otcem biskupem Karlem Herbstem.

Již několikrát jsem při podobných duchovních obnovách, resp. přípravách k přijetí svátosti biřmování, zažil velké postupy v osobním duchovním růstu účastníků i ve vztazích ve společenstvích a v zapojení do života farnosti. Mám velkou naději na Boží požehnání pro nás a těším se.

o.František

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ LEDEN–ÚNOR 2006

**14.1. - sobota, 10.30 slavnostní mše sv.,
odpoledne od 14.00 oslava 10.narozenin farnosti v sále u Čouků
v Horních Měcholupech, Holoubkovská ul.**

20.1. - pátek, 19.30 v ZŠ Edisonova – veřejný pořad o pěší pouti ke hrobu našeho patrona sv.Jakuba v Santiago de Compostella

18.-25.1. - Týden modliteb za jednotu křesťanů

23.1. - pondělí, 18.00 ekumenická bohoslužba slova a následné setkání na faře s bratry a sestrami z jiných křesťanských církví

27.1. - pátek po večerní mši sv. , na faře : rozhovory o víře nad katechismem

17.2. – pátek Misijní banka ubožáků – představení fotografií a vyprávění o službě chudým v Tanzanii, předání daru od farnosti

22.2. – středa, 18.30 mše sv. a první setkání farní duchovní obnovy

Chcete číst Lasturu jako první ?

Stačí zaslat svůj mailový kontakt na adresu: lastura@email.cz a každé nové číslo farního zpravodaje přijde přímo na Váš počítač a to ještě dříve, než ho najdete v papírové podobě na stolku v kostele.

Chcete číst Lasturu ještě dříve ?

Tak přijďte pomoci s její výrobou. Vítejte nejen příspěvky do obsahu zpravodaje, ale i manuální výpomoc při tisku, kompletaci a distribuci. Vzhledem k rostoucímu rozsahu i nákladu nás zajímají i nabídky cenově výhodného popř. sponzorského zpracování v profesionální tiskárně.

Na uvedené e-mailové adrese nebo písemně (možno nechat v sakristii) rádi uvítáme jakékoliv Vaše připomínky a nabídky příspěvků i jiné pomoci při tvorbě zpravodaje. Uzávěrka dalšího čísla: 7.2.2006.

LASTURA, č.1/2006, vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17/16,
109 00 Praha 10 - Petrovice

kontakt na duchovního správce: tel: 274860428, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz

kontakt na redakci: lastura@email.cz

redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátíl, M.Nedoma, M.Miňovský

Poděkování Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba a pí Miňovské a panu V.Obrátilovi za tisk a kompletaci čísla